

تفسیر قانونی یا فشار سیاسی؟

یادداشت‌هایی درباره استعفای عبدالکریم حسین زاده
نماینده اهل سنت در جلسه دیروز مجلس

گزارش
سیاست
۴-۵

تلاش برای ماندن

بررسی طرح ۷ ساله شدن دوره ششم شوراها
در گفت و گو با محمد حقانی و علی تقی زاده

دست بترتر مدافعان فینسک

گزارش مریم رحیمی از پروژه انتقال آب به سمنان
که به رغم دستور توقف دوباره روی میز سیاستگذار رفت

گفته بودیم فاجعه می شود

گزارش میدانی سراسری خبرنگار اعزامی هم میهن از معدن طیس

مقام معظم رهبری با ارائه تحلیلی از روند تحولات منطقه و حملات اسرائیل به لبنان:

این خسارت‌ها حزب‌الله را از پا در نمی‌آورد

جبهه مقاومت تا امروز پیروز بوده و به توفیق الهی پیروزی نهایی نیز از آن این جبهه خواهد بود

پیام ایران جدید

بررسی نطق رئیس جمهور در مجمع عمومی سازمان ملل
با گفتارهایی از: فریدون مجلسی و حسن بهشتی پور

گزارش
دیپلماسی
۲-۳

سرمقاله

مادعوانداریم ولی آنها دارند

شاید هیچ شعار سیاسی در یک قرن اخیر ایران به اندازه شعار وفادار و تکرار این گزاره آقای پزشکیان که «دعوا نداریم»، مخالفان خود را منفعل و عصبانی نکرده است. هر شعار دیگری که قبلاً داده شده بود، کمابیش به اصل شعار یا ابعاد و تبعاتش می‌شد انتقاد کرد. «سازندگی» را می‌شد از این نظر نقد کرد که به چه قیمتی؟ آیا نابرابری و تورم و فساد را هم در این سیاست می‌پذیرید؟ شعار «توسعه سیاسی» را می‌شد نقد کرد که فعلاً وقت ابعاد دیگر توسعه است. «آوردن نفت سر سفره مردم» از ابتدا معلوم بود فریبکارانه و پوپولیستی است، بعداً هم نتیجه آن که افزایش فقر و فساد بود، روشن شد. شعار «تدبیر و امید» هم گرچه خوب و به موقع بود، ولی عینیتی برای مردم نداشت. لذا پس از مدتی دچار ابهام شد و نهایت آن هم بر کسی پوشیده نیست، «دولت مردمی و ایران قوی»، شعار دولت سیزدهم از ابتدا ناقص به دنیا آمد. چون دولت مردمی را با آرای اندک انتخاباتی نمی‌توان شکل داد و دولت قوی هم برآمده از اراده چنین مردمی باید می‌بودند که اصولاً حضوری نداشتند. شعار «وفادار» آقای پزشکیان نیز تاحدی کلی است و کسی از ظن خود یار آن می‌شود؛ ولی بدون تردید دو گروه را در ابتدای راه منفعل و از مرکز سیاست ایران دور کرده است. یک گروه براندازان بیرون نظام و یک گروه هم براندازان درونی! چرا چنین تعبیری به کار می‌رود؟ چون عملکرد آنان در تضعیف نظام سیاسی کمتر از عملکرد براندازان بیرونی نیست. آنان که اولین ضربه را در انتخابات خوردند؛ ضربه‌ای که نه یکی بلکه دو تا بود؛ هم در میزان مشارکت و هم در شکست از مشارکت‌کنندگان. این ضربه آنان را گنج کرد. هنوز در این گنجی بودند که ضربه بعدی را در مجلس خوردند که همه وزرا با تعداد بالا، رأی اعتماد گرفتند.

نصرت‌الله تاجیک سفیر پیشین ایران در اردن

شاید هر کسی در بدو امر بخواهد بگوید ایران چه کار کند، فکر می‌کند ایران باید وارد درگیری نظامی مستقیم و رودر رو با اسرائیل شود؛ در حالی که لزوماً چنین نیست و این یک دید نادرست است. ایران اگر می‌خواست وارد درگیری مستقیم برای ایجاد عوامل بازدارنده یا تأمین منافعی در خاور میانه شود، برای کمک به نیروهای مقاومت این همه هزینه و سرمایه‌گذاری نمی‌کرد تا بتواند به اهداف خود برسد.

داود غریبایق زندی استاد دانشگاه شهید بهشتی

اگر دولتی سلاح خود را کنار گذارد و دولت دیگر این کار را نکند، چه اتفاقی رخ می‌دهد؟ در اینجا کشوری که سلاح متناسب در اختیار ندارد، مقدرات کشور خود را در معرض تهدید جدی قرار می‌دهد. برای پرهیز از این وضعیت، باید به اندازه‌ای نیروی نظامی را تقویت کرد تا موازنه برقرار شود. تا زمانی که کشورها توان دفاع از خود داشته باشند، صلح قابل اتکا و پایدار خواهد بود. بر همین اساس، «صلح مسلح» راهبردی معقول در مطالعات استراتژیک است.

با اسرائیل چه کنیم؟

تحلیل
بین‌الملل
۶-۷-۸-۹

ارزیابی تحلیلگران از پیامدهای آغاز جنگ سوم لبنان و سیاستی که ایران می‌تواند در پیش بگیرد

محمد خواجه‌جوئی روزنامه‌نگار و تحلیلگر مسائل خاورمیانه

در چنین شرایط دشواری، ایران باید فوراً جلوی ضرر را بگیرد. در درجه نخست، سیاست پرهیز از ورود به درگیری مستقیم با اسرائیل همچنان باید استمرار یابد. این سیاست بی‌هزینه نیست اما قطعاً پهنه‌تر از ورود به وضعیت برابری جنگ است که آسیب‌هایش غیرقابل کنترل است. در شرایطی که با روی کار آمدن دولت وفاق ملی اندک امیدی برای بهبود شرایط اقتصادی و سیاسی ایجاد شده، از بین رفتن زیرساخت‌ها در یک جنگ احتمالی، ایران را به دهه‌ها قبل بر می‌گرداند و سرخوردگی ملی نتیجه آن خواهد بود. اساساً هم استراتژی ایران هیچ‌گاه رویارویی مستقیم با اسرائیل نبوده است.

منصور براتی پژوهشگر مسائل اسرائیل

اگر اسرائیل در ادامه روند کنونی تنش‌ها هنوز «جداً کردن جبهه شمال از جنوب» و «امن‌سازی جبهه شمال» را به عنوان هدف اولیه و اصلی و کوتاه‌مدت خود بداند و بخواهد در جریان تشدید تنش تنها به این هدف دست یابد، رفتاری شبیه جنگ ۳۳ روزه ۲۰۰۶ از خود بروز خواهد داد. بدین معنا که پس از مدتی درگیری مداخله قدرت‌های جهان و شورای امنیت در جنگ را پذیرا خواهد شد و زمینه تصویب یک قطعنامه که خواستار پایان درگیری شود را فراهم می‌کند. اسرائیل فکر می‌کند می‌تواند با چنین رویه‌ای حزب‌الله را از تبادل آتش باز دارد و منطقه شمال را امن کرده و ساکنان این مناطق را بازگرداند.

جورج فریدمن استراتژیست

خسارتی که به حماس وارد شد تأثیری که حمله حماس بر ایران و حزب‌الله گذاشت این بود که درها را برای قرار گرفتن ایران و حزب‌الله در موقعیت سیاسی بهتر و موضع نظامی برتر به خصوص در لبنان باز کرد. در ابتدا، حزب‌الله در موقعیتی نبود که حمله‌ای صورت دهد اما اسرائیل می‌دانست که حزب‌الله احتمالاً در آینده‌ای نزدیک حمله خواهد کرد.

حسن لاسجردی تحلیلگر ارشد مسائل خاورمیانه

نکته مهم این است که آیا نیاز است همیشه رفتارهایمان را نظامی انجام دهیم؟ نمی‌توانیم رفتار اقتصادی و تبلیغاتی کنیم؟ فکر می‌کنم که در رقابت منطقه‌ای با توجه به اینکه رژیم صهیونیستی معمولاً با سیاست‌های ارباب و نظامی-امنیتی جواب می‌دهد، پاسخ ما طرف مقابل را هم مجاب می‌کند که همینطور پاسخ دهد. لذا رفتارشناسی اسرائیل خیلی مهم است و ما باید به این نتیجه برسیم که آیا حتماً باید رفتار نظامی داشته باشیم یا خیر؟